GODEFRIDUS ADMONTENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 40r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25968
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ma fuit. dñ, ppt̄ uulſ ancille uocē negauit dñm maieſta
tiſ magiſtrū creatorē & redemptorē ſuū. S; lignū forte p̄mo
dñ factuſ ē. cū reſpexiſſet eū dñs. cū egreſſiuſ foraſ fleuit ama
re. Talē herba tūc & talia lignā dedit nob dñs in eſcā. hoc ē
in exemplū. ut ubi uidem quō infirmitates ſcōr. olī multi
plicate ſ. ſ; p̄ea de infirmitate ſua p dei adiutoriū conua
lueri. ſperemuſ & noſ ſi infirmi ſumus. & ſi ñ dñ fuimus. tam
q̄a fieri poſſumus. dei grā ſuccurrente. a fragilitate mā
noſ poſſe liberari. de ſi dicat dñs. Herba ſcōr meōr. infirmitaſ
eōr. afferat uob ſem. afferat uob ſpē & confidentiā uīē ſalutis.
& dñ in q̄libet iuſto & electo meo eſpicatuſ. q̄a infirmuſ erat.
& quō p grām & miſericordiam meā lignū idē fortuſ factuſ eſt.
& uoſ de ſaluatione uīa eſidite. q̄a qui eoſ ex infirmitate
ēualeſcere feci. & uob in infirmitate laboranti fortitudinē
de celo miniſtrabo. Conſiderate & iā & qd̄ hec lignā ſementē
ſuū habebant in ſemetipſis. quō ñ ſe extollebant. ſ; totū no
mīn & honori meo aſcribebant. & uos horū exemplo ſem
tem uīam. idē opa uīa bona in uob metipſis habete. ne in
de eleuemini p ſuperbiā. ſ; cuncta in eſcā & ſalutē uobiſ con
uertite. Sequitur: Et cunctis animantib tūc. omniq; uolucri
celi. & uniuſiſ q̄ mouentur in tūa. in quib; ē anima uiuens
ad ueſcendū. In hiſ q̄tuor q̄ hic ſ diſtincta. q̄tuor peccatōr
graduſ poſſunt accipi. q̄buſ ad peccandū procedimuſ. In
cunctis animantib; tūc. peccati delectatio. in uolucribuſ
celi. peccati eſenſuſ. in uniuſiſ q̄ mouentur in tūa. peccati
opatio. in quib; ē anima uiuens. peccati eſuetudo ualet
intelligi. Et ſatis egrue in animantib; tūc peccati delectatio
notat. q̄a dñ homo peccato delectat. q̄ſi ad peccandū ani
matur. In uolucre aū celi. recte peccati eſenſuſ poteſt exp̄
mi. q̄a cū homo ad peccandū conſentit. iā q̄ſi mente